

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΘΕ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΓΕΙΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 10

Τιμή Φύλλου
10 λεπτά 10

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ
—ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ—

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 20 Δεκεμβρίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 78

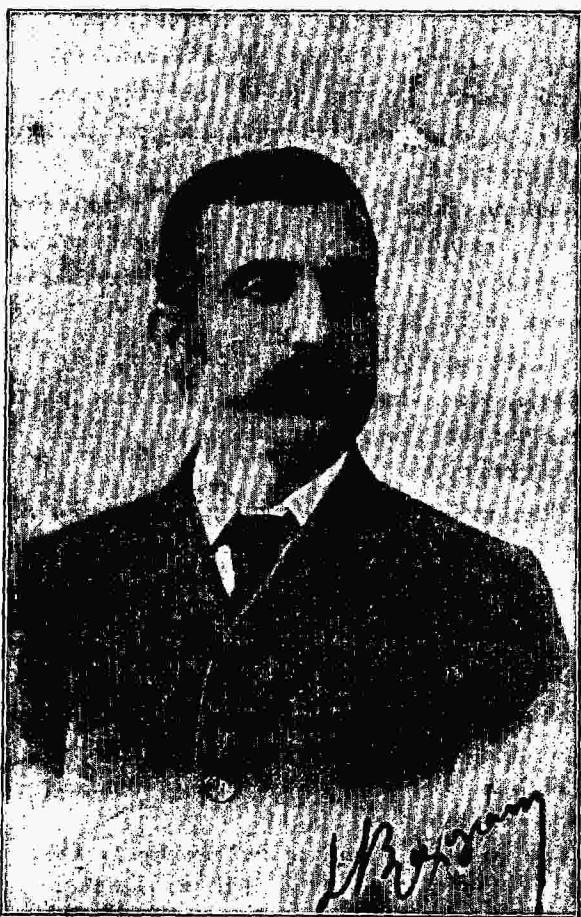
ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΟ "ΝΟΥΜΑ", Ο ΔΑΦΝΗΣ ΚΑΙ Η ΧΛΟΗ

ΤΑ ΡΩΣΣΙΚΑ ΡΟΥΒΛΙΑ

Ίσως είναι κοινοτοπία μπορεί και να ειπωθήκε πολλές φορές. Είναι όμως αλήθεια μεγάλη. Και μια αλήθεια όσες φορές κι αν ειπωθῇ δὲν προστυχαίνει Ποιό; "Οτι μπορούμε να δείξουμε πρῶτη τὸ Φαλμεράρε και όσους άλλους ἀμφισβήτησαν τὴν καταγωγή μας, μόνον με τις καλίες μας. Τις καλίες μας ποῦ εἶναι όμοιες κι ἀπαράλλαχτες με τις καλίες τῶν σεβαστῶν μας προγόνων. Θὰ εἰπῇτε πῶς ἐκείνοι εἶχαν κι ἀρετές—τὸ ξέρω.—Ποῦ εἰμεῖς δὲν τις ἔχουμε—κι αὐτὸ τὸ ξέρω. Μὰ δὲν ἔχει νὰ κάμῃ. Ὁ βοτανικός, ὁ φυσιολόγος, ὁ χημικός, ὁ ζωολόγος ἀπὸ ἓνα παραμικρὸ στοιχείο ποῦ θὰ εἴδῃ κάποιον πλανημένο, ὁδηγεῖται νὰ μᾶς ὀνομάσῃ τὸ εἶδος. "Εἶται κ' ἐμῶς ἀπὸ τὰ ἐλαττώματά μας μπορεῖ να ὀδηγηθῇ ὁ παρατηρητής γιὰ νὰ μᾶς ἀπιθώσῃ ἀσφαλτα και ἀκοπὰ στὴν παλιά μας ρίζα.

Πέρον παράδειγμα τὴν τελευταία συζήτηση ποῦ ἀνοίχτηκε γιὰ τὴ γλῶσσα. Λέω συζήτηση γιὰ νὰ μὴν προσβάλω τοὺς θερμούς πατριώτες ποῦ ξεσπάθωσαν ἐπέρομαχοι τῆς καθαρεύουσας. "Αν και κάθε ἄλλο ἦταν παρὰ τέτοια. "Ἡ λέξη καυγᾶς ἴσως νὰ ταίριαζε καλύτερα στὴν προστυχία της. Καὶ μάλιστα, στα σκυλοκαυγᾶς, λυκοκαυγᾶς, γυναικοκαυγᾶς. Καὶ ἰὸ ἀποτέλεσμα; Νὰ τὸ χαίρονται οἱ καυγατζίδες. Δὲν ἔμεινε στὴν διαστρεμμένη ἀντίληψη τοῦ ὄχλου παρὰ λόγια κούφια και ἀστόχαστα, τὰ λόγια προδοσία, ἀντεθνικός, ρωσσιὰ ρούβλια, κίνδυνος τῆς πατρίδας, ὅπως μένουνε σταλαματιὲς αἱμάτων και ἀφροὶ και καμμιὰ κοιτίδα στοὺς καυγάδες ποῦ ὀνόμασα. Βέβαια τίποτε ἀπ' αὐτὰ δὲν ἐπίστευαν. "Εκαμαν όμως τὸ σκοπὸ τους· κερδίσανε τὸν πόντο τους. Κ' ἔτσι ἐφάνηκαν γνήσια παιδιὰ τῶν παποῦδων τους. Γιατί κ' ἐκεῖνοι, οἱ μακαρίτες, τὸ ἴδιο ἔκαναν. Σὲ κάθε ζήτημα ποῦ ἔβγαινε στὴ μέση, πολιτικό, κοινωνικό, πατριωτικό δὲν ἔπρεπε κανεὶς νὰ ἔχῃ δεύτερη γνώμη. "Αν τὴν ἔλεγε, βαφτιζότανε προδοτής, πουλημένος. Τόρα

Ἡ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΝΟΥΜΑ"

Γ. ΒΛΑΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

Μηδιζε, ἄλλοτε Φιλίππιζε, ἄλλοτε δὲν ξέρω τί. Καὶ —φωνὴ λαοῦ— ὁργὴ Θεοῦ καταπάνω του. Οὔτε γνώμη οὔτε ἀπολογία. Τί κι ἂν ἄφησαν ν' ἀπολογηθῇ ὁ Σωκράτης; ἡ καταδίκη του ἦταν ἀποφασισμένη ἀπὸ πρῶν. Τί κι αν δικαιολογήθηκαν με ἀφιλονεικία ἐπιχειρήματα οἱ δέκα στρατηγοί; "Ἡ θανατικὴ ἐκτέλεση ἔγινε. Τί κι αν ὁ Αἰσχίνης ἔβλεπε πολὺ-πολὺ μακρύτερα κ' ἐθνικώτερα ἀπὸ τὸν κοιτοθώρη τὸ Δημοσθένη; Ὁ Αἰσχίνης ἔπασχε ἀγρυπνάχῃ. Τὰ χρήματα κ' οἱ προδοσίες παίζονε τὸ μεγαλειότερο ρόλο

στὴν τόσο δοξασμένη μὰ και πολλές φορές μαύρη ἱστορία τῶν ζηλευτῶν προγόνων μας!

Τὰ ἴδια και σήμερα. "Αν δὲν εἶχαμε ἀνθρωπινώτερο εἶτε πολυπλοκώτερο δικαστικὸ σύστημα, ὁ Ψυχάρης, ὁ Πάλλης, ὁ Παλαμᾶς, ὁ Σωτηριάδης θὰ εἶχαν πιῇ τὸ κόνειο ἢ θὰ παράδερναν στὴν ἐξορία. Ποῦ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τοὺς τόσους Κέρβερους τῆς πατριωτικῆς ιδέας. Τὰ ρωσσιὰ ρούβλια θὰ ἦταν ὁ θάνατός τους. "Ανάθεμά τα γιὰ ρούβλια! Μέσα στὴν τόση φτώχεια ποῦ μᾶς δέρνει, ἤρθαν κι αὐτὰ γιὰ νὰ μᾶς χαλάσουν τὴν ἐθνικὴ ἐνότητα. Τὸ καμάρι μας! Μιὰ τὴν ἔχουμε και σταυροχεριασμέναι τὴν ἀπενίζουμε νυχτὴμέρα, σὺν τοὺς μοναχούς τοῦ Θαβῶρ. Καὶ όμως μᾶς τὴ ζηλεύουνε... Τόρα, ἀν ἀληθινὰ ἤρθαν αὐτὰ τὰ ρούβλια και ἀπὸ ποῦ και γιὰ ποῖο σκοπὸ, κανεὶς ἀπὸ τοὺς τόσους καλαμαράδες μας δὲν τὸ συζήτησε ἀκόμη. Οὔτε ἀπὸ τοὺς μύριους χάχρηδες ποῦ φιλοκοσμίζουν κάθε συμφεροντάκι τους ἕκαστος νὰ τὸ ἐξετάσῃ. Τὸ κατάπιε και τὸ ξαναλέει σαν σχολειταροῦδι τὸ μάθημά του.

"Εγὼ βέβαια δὲ θὰ ἰσχυρισθῶ ποτὲ πῶς οἱ καταραμένοι αὐτοὶ μαλλιαροὶ ἔχουνε τὸν ἴδιον πατριωτισμὸ με τὸν κ. τάδε και με τὸν κ. δεῖνα. Ψυχὴ θὰ παραδώσω μιὰ ἡμέρα και δὲ θὰ τὴν φορτώσω με τέτοιο ἀμάστιγμα. Μὰ θὰ τρανολαλήσω ἐδῶ πῶς ἂν ἡ Ρωσσία ἐξόδευε τὰ ρούβλια της γιὰ νὰ κάνουν οἱ μαλλιαροὶ ὅ,τι κάνουν, εἶναι ἀσφαλτα ὁ μεγαλειότερος καλοθελητής μας. Δὲν ζητεῖ νὰ κάμῃ παρὰ ἐκεῖνο ποῦ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ κάμῃ μιὰ πατριωτικὴ και ἀληθινὰ ἐθνικὴ Κυβέρνηση. Καὶ ἂν εἶναι ὀρισμένο να ζήσει αὐτὸ τὸ κράτος, θα τὸ κάμῃ μόνη της μὴν ἡμέρα. Δηλαδή να φωτίσῃ τὸ λαὸ μας· να τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τις ἀλυσίδες τοῦ δασκαλισμοῦ· να τοῦ ἀποδώσῃ τὴ γλῶσσα του, τα ἐθνικά του ὄνειρα, τις ἀγνὲς συνήθειες του. "Ολα ὅσα τοῦ πῆρε και τοῦ ἐπλαστόγραψε ἀπὸ πλανημένη και ἀσοφὴ ἀντίληψη τόσα χρόνια. Να τὸν βάλλῃ στὸν ἴσιο δρόμο, τὸν πλατὺ, τὸ φυσικὸ του δρόμο και νὰ τοῦ εἰπῇ «ἐμπρός, βάδιζε!» ἀντὶ ἔως τόρα ποῦ τοῦ φωνάζει «πίσω!» "Αν τὸ κάνει αὐτὸ ἡ Ρωσσία χαρά σ' ἐμᾶς! "Οχι να κόψῃ, παρὰ νὰ σφικτοδέσῃ θέλει τὴν ἐθνικὴ μας ἐνότητα. Γιατί ἂν τὴν ἔχουμε—και βέβαια τὴν ἔχουμε αὐτὴν τὴν ἐνότητα—δὲν εἶναι ὅχι ἀπὸ τὴ γλῶσσα τοῦ σχολείου παρὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὴ σπιτίσια, ποῦ κλεῖ μέσα της τις παροιμίες, τις παραδόσεις, τὰ μεταωρίσματα, τοὺς πόθοι και τὰ ὄνειρα, ὅλη μας τὴ συνείδηση. Αὐτὴ εἶναι